

Adolescencia: Relaciones entre hermanos

Los hermanos y hermanas son personas distintas con su propia personalidad. No se han elegido voluntariamente como hermanos, por lo que es normal que a veces encajen muy bien y otras, no tanto. No obstante, además de las propias características de los hijos, como la edad, el sexo o la personalidad, el comportamiento de las madres y los padres tiene una gran influencia en que las relaciones entre sus hijos o hijas se caractericen más por los celos y los problemas que por la complicidad y el afecto.

Padres y madres no tratamos por igual a cada uno de nuestros hijos, ni tratamos igual a las chicas que a los chicos. Asumir esto es ya poder corregirlo. En ocasiones, en las familias más tradicionales, las mujeres pueden ser tratadas y educadas, incluso por sus madres, de manera más estricta y desigual con respecto a los hombres.

También las diferencias se pueden dar entre el trato que reciben los hijos o hijas que estudian y son responsables frente a quien no lo es. Puede que se ahonden las diferencias solo por la forma que tenemos de tratarlos. Es importante resaltar en quien es menos estudioso las cosas que hace bien y mostrar alegría por su comportamiento.

Las relaciones entre hermanos y hermanas no permanecen iguales a lo largo del tiempo, sino que cambian conforme padres, madres, hijos e hijas se hacen mayores. Así, hay una primera etapa difícil, la de los celos tras el nacimiento de un hermano o hermana, que puede dejar luego paso a unas relaciones positivas y cálidas durante los años de la infancia. Más tarde, con la llegada a la adolescencia, comienza una etapa de importantes cambios en las relaciones familiares, que también afectan a las relaciones entre hermanos y hermanas.

Con frecuencia, una relación positiva entre hermanos o hermanas de distinta edad se puede convertir en conflictiva con la llegada a la adolescencia de uno de ellos. El hermano o hermana mayor trata de distanciarse del menor por las mismas razones que le llevan a alejarse de los progenitores: la búsqueda de una mayor autonomía y de un espacio propio en el contexto familiar. En esta situación, puede ocurrir que el mayor ya no quiera jugar con el pequeño, que puede mostrarse resentido y fastidiarle para llamar su atención. En cualquier caso, madres y padres debemos saber que esta conflictividad suele ser transitoria cuando las relaciones entre hermanos y hermanas fueron buenas durante la infancia.

«Apoyo: Fundación transfronteriza España-Portugal. Unión Europea FEDER.
Invertimos en su futuro»

«Socios: Ars Algarve. Junta de Andalucía. Globalgarve»

Adolescència: relacions entre germans

Els germans i les germanes són persones diferents amb la seva pròpia personalitat. No s'han triat voluntàriament com a germans, per la qual cosa és normal que de vegades encaixin molt bé i unes altres, no tant. No obstant això, a més de les pròpies característiques dels fills, com l'edat, el sexe o la personalitat, el comportament de les mares i els pares té una gran influència en què les relacions entre els seus fills o filles es caracteritzin més per la gelosia i els problemes que per la complicitat i l'afecte.

Pares i mares no tractem per igual cadascun dels nostres fills, ni tractem igual les noies que els nois. Assumir això és ja poder corregir-ho. En ocasions, a les famílies més tradicionals, les dones poden ser tractades i educades, fins i tot per les seves mares, de manera més estricta i desigual pel que fa als homes.

També les diferències es poden donar entre el tracte que reben els fills o filles que estudien i són responsables enfront de qui no ho és. Pot ser que s'aprofundeixin les diferències només per la manera que tenim de tractar-los. És important ressaltar en qui és menys estudiós les coses que fa bé i mostrar alegria pel seu comportament.

Les relacions entre germans i germanes no romanen iguals al llarg del temps, sinó que canvien conforme pares, mares, fills i filles es fan grans. Així, hi ha una primera etapa difícil, la de la gelosia després del naixement d'un germà o germana, que pot deixar després pas a unes relacions positives i càlides durant els anys de la infància. Més tard, amb l'arribada a l'adolescència, comença una etapa d'importants canvis en les relacions familiars, que també afecten les relacions entre germans i germanes.

Amb freqüència, una relació positiva entre germans o germanes de diferent edat es pot convertir en conflictiva amb l'arribada a l'adolescència d'un d'ells. El germà o germana gran tracta de distanciar-se del petit per les mateixes raons que el porten a allunyar-se dels progenitors: la cerca d'una major autonomia i d'un espai propi en el context familiar. En aquesta situació, pot ocórrer que el gran ja no vulgui jugar amb el petit, que pot mostrar-se ressentit i fastiguejar-lo per a cridar la seva atenció. En qualsevol cas, mares i pares hem de saber que aquesta conflictivitat sol ser transitòria quan les relacions entre germans i germanes van ser bones durant la infància.

«Suport: Fundació transfronterera Espanya-Portugal. Unió Europea FEDER. Invertim en el seu futur»

«Socis: Ars Algarve. Junta d'Andalusia. Globalgarve»